

Full diocesà

6 de setembre del 2020

p5 – Raid Goum 2020: un camí de pau

p6i7 – Recordant Pere Casaldàliga

Ajudem Terra Santa

Terra Santa és el lloc físic en què habità Jesús, on va oferir la seva vida per tots nosaltres i on es van viure els esdeveniments cabdals de la història de la salvació.

Terra Santa i la seva comunitat cristiana sempre han ocupat un lloc especial en el cor de l'Església universal.

Al llarg dels segles, l'Església que viu a Terra Santa ha sofert dures proves. Unes proves que no han acabat,, amb la progressiva reducció de fidels i els conflictes bèl·lics que viu la regió.

La col·lecta «pro Terra Sancta», que es fa tradicionalment

el Divendres Sant, és fonamental per a la continuïtat de les comunitats cristianes: la seva tasca pastoral, les seves escoles, les oportunitats laborals que genera,, també la cura dels diferents santuaris que són el lloc material que conserva la memòria de l'encarnació i de la redempció.

Enguany en gran part del món no es va poder celebrar públicament el Divendres Sant a causa de la pandèmia i, en conseqüència, no hi hagué la col·lecta que impulsà, en el seu temps, el papa Pau VI. El sant pare Francesc ha decidit traslladar-la a diumenge vinent, 13 de setembre, vigília de la festivitat de l'Exaltació de la Santa Creu. Si guem solidaris.

«Si el teu germà pecca, vés a trobar-lo i parleu-ne vosaltres tots dos sols»

Diumenge XXIII durant l'any / Cicle A

Lectura de la profecia d'Ezequiel

El Senyor em digué: «Fill d'home, t'he fet sentinella perquè vetllis sobre el poble d'Israel. Quan sentis dels meus llavis una paraula, els has d'advertir de part meva. Si jo amenaço el pecador amb la mort i tu no li dius res i no l'adverteixes que s'aparti del camí del mal, ell morirà per culpa seva, però jo et faré responsable de la seva sang. Ara, si tu l'havies advertit que s'apartés del mal camí i es convertís, però no s'ha convertit, ell morirà per culpa seva, i tu hauràs salvat la teva vida.»

(33,7-9)

Salm responsorial

Tant de bo que avui sentíssi la veu del Senyor:

«No enduriu els vostres cors.»

[94]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, no quedeu a deure res a ningú. L'únic deute vostre ha de ser el d'estimar-vos els uns als altres. Qui estima els altres, ha complert la Llei. No cometre adulteri, no matar, no robar, no desitjar allò que és d'un altre, i qualsevol altre manament, es troba en aquestes paraules: Estima els altres com a tu mateix. Qui estima no fa cap mal als altres. Estimar és tota la Llei.

(13,8-10)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als deixebles: «Si el teu germà pecca, ves a trobar-lo i parleu-ne vosaltres dos sols. Si te'n fa cas, t'hauràs guanyat el germà. Si no te'n fa cas, crida'n un altre o dos més, perquè la causa sigui judicada per la paraula de dos o tres testimonis. Si tampoc no feia cas d'ells, parla'n a la comunitat reunida. Si ni tan sols de la comunitat no volia fer cas, considera'l com si fos un pagà o un públicà. Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que lligareu a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò que deslligareu a la terra, quedarà deslligat al cel. Us asseguro també que si dos de vosaltres aquí a la terra s'avenen a demanar alguna cosa, el meu Pare del cel els la concedirà, perquè on n'hi ha dos o tres de units en el meu nom, jo soc enmig d'ells.»

(18,15-20)

«No cometre adulteri, no matar, no robar, no desitjar allò que és d'un altre, i qualsevol altre manament es troba en aquestes paraules: Estima els altres com a tu mateix»

Correcció fraterna

Joan Mir Tubau, prev.

L'Església de Jesús, com va afirmar el Concili Vaticà II, «pel fet d'incloure pecadors en el seu si, és alhora santa i sempre necessitada de purificació». I això que es diu de tota l'Església val per a totes i cadascuna de les comunitats cristianes. Les comunitats cristianes, les parròquies, no són una bassa d'oli. No som àngels: allà on hi ha persones sorgeixen problemes. Tot i que la paraula *Església* significa 'assemblea de germans', això no vol pas dir que, en la pràctica, ens sapiguem comportar com a tals: malentesos, xafarderia, enveges, picabaralles, afany de protagonisme... Per això, la correcció fraterna hauria de ser pràctica habitual en totes les comunitats cristianes, un dels seus signes d'identitat.

Quan un membre de la comunitat pecca, s'han de seguir tres passos, diu Jesús. Sembla que aquest pecat es refereix a una falta greu i pública. I solament si aquests tres passos fallen, cal excloure de la comunitat el pecador. Darrere d'aquest procediment —que cal aplicar amb esperit de finor— hi ha una exigència evangèlica que apressa: fer tot el possible perquè el germà pecador —recordi's la paràbola de l'ovella perduda— mantingui la comunió i no es perdi.

Jesús clou les seves paraules subratllant la força de la pregària en comú: és font d'unitat i fa present el Crist enmig de les nostres comunitats, petites en nombre i fràgils i, de vegades, esquinçades pel pecat de les divisions internes. Responsabilitzar-nos els uns dels altres és el primer pas per a la correcció fraterna.

La imatge

La comunitat de cristians es va construïnt amb les qualitats i, malauradament, les mancances de tots. L'evangeli instrueix sobre la manera de captar-se en la correcció: primer de tu a tu, després en un grup petit i finalment amb la comunitat sencera.

No fer-ho públic a la revista o a l'altaveu, ni a l'esquena del germà. Tanmateix caldrà una bona dosi d'humilitat per part de tots.

Dos germans. Patrik Šíma

Agenda

Lit. hores: Setmana III

7 dilluns

—Santa Judit
—Santa Regina
1 Co 5,1-8/Salm 5/Lc 6,6-11

8 dimarts

La Nativitat de la Mare de Déu
Festivitat de les maredeus trobades
—Santa Adela
Mi 5,1-4a o bé Rm 8,28-30/
Salm 12/Mt 1,1-16.18-23

9 dimecres

La Mare de Déu del Claustre, a Solsona
—Sant Pere Claver
1 Co 7,25-31/Salm 44/Lc 6,20-26

10 dijous

—Sant Nicolau de Tolentino
1 Co 8,1b-7.11-13/Salm 138/
Lc 6,27-38

11 divendres

—Santa Teodora
1 Co 9,16-19.22b-27/Salm 83/
Lc 6,39-42

12 dissabte

El Santíssim Nom de Maria
Beat Miró de Tagamanent
1 Co 10,14-22/Salm 115/Lc 6,43-49

13 diumenge XXIV de durant l'any / Cicle A

—Sant Joan Crisòstom
El Santíssim Misteri a Sant Joan de les Abadesses
Sir 27,30-28,7/Salm 102/
Rm 14,7-9/Mt 18,21-35

Missa funeral pel bisbe Pere Casaldàliga a Solsona i Balsareny

Redacció / Foto: Lluís Closa

Tal com podeu llegir en aquest mateix full, el dia 8 d'agost va morir el bisbe Pere Casaldàliga, fill del nostre bisbat. A la nostra diòcesi es van fer dues misses funerals en memòria seva.

El dia 12 d'agost va tenir lloc a la catedral de Solsona la primera missa funeral pel bisbe Pere presidida pel bisbe de Solsona, Xavier Novell. La celebració fou concelebrada per preveres de la diòcesi i va comptar amb la presència de les nebodes del bisbe Casaldàliga, que van fer les ofrenes del

pa i el vi. Cal destacar que el calze i la patena utilitzats en l'eucaristia eren un obsequi del bisbe Pere Casaldàliga a un sacerdot de la diòcesi de Solsona, Mn. Antoni Guixé, el qual precisament va predicar l'homilia.

El dia 15 d'agost va tenir lloc a la parròquia de Balsareny, d'on era fill el bisbe Pere, una altra missa funeral amb presència de familiars, amics i una bona colla de capellans. Aquesta celebració fou presidida pel claretià P. Joan Soler, amic del bisbe Casaldàliga.

Celebració de sant Roc, patró de Bellpuig

El dia 16 d'agost, Bellpuig va celebrar la festa de Sant Roc. A la missa de les 12 del migdia, a l'església de Sant Nicolau, es va honorar el sant patró de la vila de Bellpuig. En acabar la celebració es va portar en processó la relíquia del sant, que es custodia a la parròquia, fins a la plaça de Sant Roc, on antigament hi havia una capella dedicada al sant. Ara, en aquesta mateixa plaça hi ha una capelleta amb la seva imatge i amb la tornada dels goigs que se li canten.

Els nou dies previs a la festa, és a dir, del 7 al 15 d'agost, es va resar la novena de sant Roc a l'església de Sant Nicolau de Bellpuig. També es va editar un vídeo cada dia, que es pot veure al canal de YouTube de l'Agrupació Parroquial de Bellpuig. Les meditacions, que van exposar la vida i les virtuts del sant patró, van ser llegides per veïns de la plaça Sant Roc de la població.

Informa: Parròquia de Bellpuig

Raid Goum 2020: un camí de pau

Encarna López, participant del Raid Goum

El dia 3 d'agost partiren cap al desert de Sòria 23 persones d'arreu d'Espanya i Itàlia, de les quals 17 pertanyien al bisbat de Solsona. Entre pors, inquietuds, reptes... i expectants davant una aventura incerta, es trobaren a Santa Maria de Huerta, on es varen conèixer per primera vegada una tribu per a recórrer un camí i viure l'experiència del Goum. Jo em pregunto: què passa durant aquests vuit dies, que, malgrat l'austeritat, el dejuni, la duresa del camí (160 km amb un sol de justícia), dormint al ras, carregant el pes a l'esquena... se sent una felicitat incomparable i inoblidable? ¿No serà que en el silenci, la bellesa, la fraternitat, l'oració, el sacri-

fici... trobem la nostra essència, sovint amagada i ofegada pel tràfec de la vida i la generosa oferta mundana? Aquest descobriment ens identifica amb l'amor que Déu ens té, tal com som, i alhora ens fa sentir preciosos als seus ulls, únics! Enmig d'oportunes reflexions se'ns revela allò que ens oprimeix i impedeix d'arribar a la plenitud a la qual som cridats, així com a reconèixer les nostres prioritats, inspiracions i subjeccions, i d'aquesta manera posar-les en ordre i donar pas a una llibertat i pau interior que propicia la relació amb el nostre Creador i amb els germans.

(Notícia sencera a www.bisbatsolsona.cat)

Exercicis espirituals a la Parròquia de Cervera

Els dies 5, 6, 7 i 8 d'agost van tenir lloc a la parròquia de Cervera els Exercicis Espirituals d'estiu. L'objectiu? Uns dies per poder descansar en el Senyor. Gairebé cada dia es van aplegar més d'una trentena de persones per tal de prendre consciència d'allà on estem: mirar-nos davant del mirall, posar la nostra ànima i les nostres decisions en examen.

La formació va dir Mn. Xavier, els exercicis, serveixen per "donar forma" i va afegir: "hem de donar forma a la nostra vida perquè volem nosaltres, perquè ens dona la gana, ningú ens hi obliga". Créixer en l'amor és canviar mals hàbits per deixar entrar al Crist una mica més en la nostra vida.

Informa: Parròquia de Cervera

Recordant Pere Casaldàliga

Jaume Campalans, prev.

Fou bisbe de São Félix do Araguaia, a l'estat del Mato Grosso (Brasil). La situació d'aquella regió era de molta opressió. Ell es posà de part del poble oprimint. I va ser perseguit pels opressors. Rebé tota mena de calúmnies i amenaces. Va perdre l'amistat dels poderosos i dels rics. Fou tractat de «comunista», «terrorista», «subversiu». Van posar preu a la seva vida. Va ser empresonat... I, malgrat tot, ell mai no es va fer enrere. Va morir, de mort natural, el dia 8 d'agost d'enguany.

Des de fa cinquanta anys que he anat seguint atentament la seva trajectòria. Ell ha estat per a mi i per a moltes persones un gran referent.

Aquests dies el recordo amb molt d'afecte, bo i reflexionant sobre algunes de les seves paraules i del seu estil de vida.

Heus ací algunes de les seves paraules:

«Qui creu en Déu ha de creure també en la dignitat de l'home. Qui estima el Pare ha de servir els germans. L'Evangelí

és un foc que a hom li crema la tranquil·litat. No es pot ser cristià i suportar l'injustícia amb la boca closa. Jesús diu en l'Evangelí que ell ens jutjarà el darrer dia pel que nosaltres haurem fet amb els nostres germans més pobres i oprimits.»

«Si Crist és la riquesa dels pobres, per què no és la pobresa dels rics per a ser la germanor de tots?»

«Les meves causes valen més que la meua vida» (les seves causes eren: la causa de la Pàtria gran, la causa de la terra, la causa indígena, la causa negra, la causa de les dones, la causa dels pobres, la causa del diàleg interreligiós, la causa dels màrtirs, la causa de l'Església, la causa de Déu).

Declarant davant el jutge, va dir-li, poc més o menys: «Han fet un escorcoll a la casa on visc i s'han emportat alguns llibres i apunts meus; però s'han descuidat d'endur-se el llibre més revolucionari que hi tinc: l'Evangelí.»

En una carta adreçada a la seva mare li deia (ho cito de memòria): «Mare, no pateixis per mi. Em sento més feliç que mai. Ara començo a comprendre aquella benaurança de Jesús: 'Feliços els perseguits a causa de la justícia, perquè d'ells és el Regne del cel' (Mt 5,10).»

«Al final del meu camí em diran: "Has viscut?... Has estimat?..." Jo, sense dir res, obriré el meu cor ple de noms.»

Heus ací alguns trets del seu estil de vida:

Diu les coses pel seu nom, sense por i amb tota valentia.

Amb tot el que diu i amb tot el que fa no busca pas quedar bé, sinó l'única cosa que li importa és fer el bé, encara que fent el bé quedi malament.

Emmig de les seves moltes i importants ocupacions, sovint dedica temps llargs al diàleg amical amb el Pare.

Per on ell passa, la vida ja no és igual que abans: els pobres i indefensos se senten emparats, acompanyats i defensats; deixa arreu un rastre profund de veritat, de justícia, d'amor i de llibertat.

És coherent: diu el que pensa, fa el que diu i viu el que creu.

Tota la seva vida és amarada de senzillesa, d'humilitat i de pobresa.

En el temps de forta persecució contra ell i als seus col·laboradors, el papa Pau VI digué: «Tocar Pere Casaldàliga és tocar el Sant Pare.»

Resumint:

El bisbe Pere fou i és per a la societat i per a l'Església «llum» (Mt 5,14) que il·lumina i que acompanya; «sal» (Mt 5,13) que dóna bon gust als aliments i els preserva de la corrupció, i «llevat» (Mt 13,33) que, barrejat amb la farina, la fermenta i fa que el pa sigui esponjós i mengívol.

Aquest profeta del nostre temps ha estat, amb la seva paraula i el seu estil de vida, la veu dels qui no tenen veu i la consciència crítica, tant dins la societat com també –quan ha calgut– dins la mateixa Església.

Que ell, des de la glòria, ens ajudi i ens estimi a ser «llum», «sal» i «llevat» al nostre entorn.

El llibre

Beneït sigui el nou dia...!

Lleonard del Rio Campmajó

Parnass Edicions, 2020
130 pàgines

El desè poemari de l'igualadí Lleonard del Rio, prou conegut en àmbits culturals i també eclesials, és dedicat a la poesia religiosa: «per donar públic testimoni de la meua fe cristiana», diu en la justificació de l'obra.

Aquest llibre inclou una cinquantena de treballs, entre els quals hi ha un poema dedicat a la llegenda de la Mare de Déu de la Pietat d'Igualada, distingit l'any 1989 amb un premi extraordinari de l'Ajuntament de Lleida en els CXXI Jocs Florals. També hi ha algunes de les primeres poesies escrites per l'autor, quan tenia catorze anys, nades i «El tresor de Catalunya», dedicat a la Moreneta.

Del Rio informa que el llibre no es comercialitzarà sinó que tindrà una projecció més íntima, a disposició dels amics a qui pugui interessar.

Jubileu de la Terra

Font: Vatican News

Des de l'1 de setembre fins al 4 d'octubre se celebra el "Jubileu de la Terra", que va començar amb el Dia Mundial d'Oració per la Cura de la Creació. El papa Francesc després de promulgar l'encíclica *Laudato si'*, en la que invita a una "conversió ecològica", ja va establir el dia 1 de setembre com a Jornada d'Oració per la Cura de la Creació.

Diumenge passat, després del rés de l'Àngelus, el Papa va recordar que de l'1 de setembre al 4 d'octubre "celebrarem amb els nostres germans i germanes, cristians de diverses Esglésies i tradicions el "Jubileu de la Terra", per a commemorar que fa 50 anys es va establir el Dia de la Terra" i que s'iniciarà amb el Dia Mundial d'Oració per la Cura de la Creació.

Tenir cura de la Creació és un repte per als cristians. El Papa en el missatge de fa un any diu que la mirada de Déu, al començament de la Bíblia, es fixa suaument en la creació. Des de la terra per habitar fins les aigües que alimenten la vida, des dels arbres que donen fruit fins els animals que poblen la casa comuna, tot és bonic als ulls de Déu, que ofereix a l'home la creació com un preciós

regal per a custodiar. Tràgicament, la resposta humana a aquest regal ha estat marcada pel pecat, per la barrera en la seva pròpia autonomia, per la cobdícia de posseir i explotar. Egoismes i interessos han fet de la creació – lloc de trobada i intercanvi –, un teatre de rivalitat i enfrontaments.

El Papa busca l'arrel d'aquesta resposta, per això diu: "en l'arrel, hem oblidat qui som: criatures a imatge de Déu, cridades a viure com a germans i germanes en la mateixa casa comuna. [...] Vam ser pensats i desitjats en el centre d'una xarxa de vida composta per milions d'espècies unides amorosament pel nostre Creador. Es l'hora de redescobrir la nostra vocació com a fills de Déu, germans entre nosaltres, custodis de la creació".

Per això el Bisbe de Roma ens convida a reflexionar sobre el nostre estil de vida i sobre com la nostra tria diària en alimentació, consum, desplaçaments, ús de l'aigua, de l'energia i de tants béns materials sovint són imprudents i perjudicials. Ens estem apoderant massa de la creació. Triem canviar, adoptar estils de vida més senzills i respectuosos!

